

De mooiste

*Dit is het vervolg van het verhaal in Verrekijker 2022.
Meer informatie op: www.woordendaad.nl/verrekijker*

Moeder strijkt over zijn haren en zegt: 'Ik snap dat jij het niet snapt waarom ze zo doet. Ze heeft veel meegemaakt. Jarenlang woonde ze bij haar oom. Ze moest werken bij hem, maar ze werd vaak geslagen. Naar school gaan zat er voor haar niet in. Andere kinderen zag ze gaan, maar zij mocht niet. En ze speelde nooit, omdat dat ook niet mocht van haar oom. Daarom weet ze ook niet hoe ze vrienden moet maken. Voor haar is alles nieuw. Ze weet niet wie ze kan vertrouwen en wie niet.'

'Hoe is ze dan bij de buurvrouw gekomen?', vraagt Philippe.

'Op een dag, toen haar oom even niet thuis was, is ze gevlucht. Naar de buurvrouw van haar oom, want zij was altijd heel vriendelijk voor haar. De buurvrouw heeft er voor gezorgd dat ze niet meer terug hoeft naar die nare oom. Nu is ze bij de buurvrouw die lief voor haar is. En jij bent ook echt aardig voor haar. Dat vindt ze fijn. Gewoon aardig tegen haar zijn. Dat is genoeg. En niet te snel iets van haar vragen. Daarom weet ik zeker dat ze blij is met haar stok. Je gaat het straks op school zien. Vast! En nu moet je gaan.'

Philippe rent naar school.

Ondertussen denkt hij aan Madeleine: niet naar school, nooit spelen... Geslagen worden!

Als hij op school aankomt, zit iedereen al in de klas. Snel legt hij zijn stok bij de andere stokken voor in de klas. De stok van Madeleine zit hij niet...

Als hij de klas in kijkt, ziet hij haar zitten. Vooraan. Ze staart vooruit met haar lippen op elkaar geperst.

De meester klapt in zijn handen en begint met gebed. De rest van morgen duurt lang maar dan is het eindelijk zo ver. Juf Mariella komt de klas in en loopt naar de stokken.

Een voor een zet ze de stokken onder het bord.

Philippe houdt zijn adem in. Nog steeds is de stok van Madeleine niet te zien. Dan pakt de juf de laatste stok. Philippe twijfelt niet. Daar staat de mooie stok met de mooie ronde inkervingen. De stok die hij voor Madeleine heeft gemaakt.

Met een schuin oog kijkt hij naar haar. Ze staart voor zich uit met een strakke mond. Maar dan gaan haar ogen even naar hem toe en kijkt hij in haar grote bruine ogen. Nu weet hij waarom ze zo kan kijken naar hem. Hij denkt aan het verhaal van moeder.

De mees en juf Mariella doen een stap naar achteren. Ze fluisteren met elkaar... Ze lachen en zetten de stokken soms weer in een andere volgorde.

Laat ze opschieten!

De stokken van Madeleine en Josias krijgen een aparte plaats.

'Wie gaat er winnen jongens?', roept Josias. 'Van wie is die slangenstok? Dat wil ik wel eens weten!' Het blijft stil in de klas. Josias gaat staan en kijkt de klas rond.

Philippe houdt zijn lippen stijf op elkaar. Madeleine zegt ook geen woord.

Dan komen de mees en juf weer terug.

'De winnaar van de stokken-versier-wedstrijd is...', zegt de meester langzaam.

Er volgt een stilte.

'De maker van deze stok!'

De juf pakt de stok van Madeleine vast en houdt hem omhoog. 'Van wie is deze stok?'

Het blijft stil in de klas.

'Nou?' de meester kijkt onderzoekend rond.

Het blijft nog steeds stil.

Madeleine kucht en steekt haar vinger op.

'Ja... eh de stok is van mij, maar u zei: 'de maker van deze stok'. En ik ben niet de maker.'

De meester fronst zijn wenkbrauwen. Philippe houdt zijn adem in. Wat doet ze nou? Waarom

gaat ze nu het geheim verklappen?

'Dit moet je uitleggen!', zegt de meester lachend terwijl hij naar haar toe loopt.

'Philippe maakte de stok en gaf hem aan mij.'

Madeleine draait zich om en kijkt hem aan.

Iedereen kijkt naar hem. Josias ook, met een grote grijns op zijn gezicht.

Het is even stil, maar dan roept de meester: 'Dat verdient een applaus!'

Een daverend applaus barst los.

'Kom maar naar voren, Philippe en Madeleine!'

Met knikkende knieën loopt Philippe naar de meester toe.

Met een mooie doek om zijn middel staat hij even later naast Madeleine, die een mooie roze doek om haar middel heeft gekregen. Een cadeau van school omdat ze winnaars zijn.

Madeleine stoot hem opeens aan en lacht naar hem.

'Bedankt!' zegt ze zachtjes. 'Ik vond mijn stok ook de mooiste!' Dan kijkt ze snel weer voor zich uit, alsof ze schrikt van haar eigen stem.

De meester maakt intussen met zijn telefoontje wat foto's.

Philippe voelt zijn wangen rood worden. Hij kijkt de klas in en ziet Josias gekke grimassen trekken. Maar het kan hem niets meer schelen.

Madeleine vond haar stok de mooiste!

Mam had toch gelijk.